ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΟΜΜΑ
8η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ 11- 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2008
ΑΠΟΦΑΣΗ

Ένα πράσινο Οικονομικό Όραμα για την Ευρώπη

Βάζοντας τις βάσεις

Οι Ευρωπαίοι Πράσινοι πιστεύουν ότι οι ανθρώπινες δραστηριότητες πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψη τους ότι είμαστε τμήμα ενός πλούσιου αλλά πεπερασμένου, αλληλοεξαρτώμενου και εύθραυστου οικοσυστήματος. Σε αυτό το πλαίσιο βλέπουμε την οικονομία ως εργαλείο και όχι αυτοσκοπό. Η προτεραιότητα κάθε οικονομικής δραστηριότητας είναι να ανταποκρίνεται στις βασικές ανάγκες και να συμβάλλει στην βελτίωση της ποιότητας ζωής όλων, τώρα και στο μέλλον. Μπορούμε να έχουμε υγιή οικονομία μόνο αν η Γη είναι υγιής. Η περιβαλλοντική και η κοινωνική βιωσιμότητα είναι απαραίτητοι όροι για να υπάρξει πράσινη οικονομία. Η Γη δεν ανήκει σε εμάς που ζούμε τώρα, παρά την διαχειριζόμαστε για λογαριασμό των επόμενων γενεών. Η βιώσιμη ανάπτυξη ικανοποιεί τις ανάγκες του παρόντος χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τις ανάγκες των μελλοντικών γενεών.

Το πράσινο όραμα για την οικονομία καθιστά κεντρικό θέμα την κοινωνική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη μέσα στα έθνη αλλά κι ανάμεσα στα έθνη. Αυτό περιλαμβάνει τη δίκαιη χρήση των φυσικών πόρων αλλά και την αναστροφή της τάσης μεγέθυνσης της διαφοράς πλούσιων και φτωχών.

Επιδιώκουμε να μειώσουμε το χάσμα της άνισης μοιρασιάς ενέργειας και πρόσβασης σε πόρους.

- Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να καλυφθούν οι βασικές του ανάγκες: καθαρός αέρας, νερό, τροφή, έδαφος, καταφύγιο, ενέργεια, υγεία και ελευθερία.
- Κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα στην αλληλεγγύη, δημοκρατία, αυτο-προσδιορισμό, αυτονομία, υπευθυνότητα, αξιοπρέπεια και πληρότητα.

Η οικονομία θα πρέπει να βελτιώνει τις συνθήκες ζωής και όχι να παρεκκλίνει από αυτό τον στόχο. Η πράσινη οικονομία είναι:

- Καινοτόμα, δημιουργική οικονομία όπου έχει κεντρικό ρόλο η επένδυση σε βιώσιμη ανάπτυξη και πράσινη τεχνολογία.
- Ευπροσάρμοστη οικονομία που δημιουργεί πολλές νέες ευκαιρίες ιδιαίτερα στην αγορά εργασίας, καθιστώντας εφικτό όλοι(ες) να αξιοποιούν τα ταλέντα τους.
- Το κλειδί του πρασινίσματος της οικονομίας είναι να μειώσει την χρήση μη ανανεώσιμων φυσικών πόρων.

Γιατί δεν μπορούμε να διατηρήσουμε την σημερινή πορεία;

Οι σημερινές προκλήσεις δεν έχουν προηγούμενο όχι μόνο από οικολογική άποψη. Η παγκοσμιοποίηση της αγοράς , των χρηματικών ροών και της επικοινωνίας ξεφεύγει από τις υπάρχουσες δομές ή τα θεσμικά όρια δοκιμάζοντας τις αντοχές των εθνικών οικονομιών. Με την γνώση, την κουλτούρα και την καινοτομία οι Ευρωπαϊκές βιομηχανικές κοινωνίες του περασμένου αιώνα μετατρέπονται σε μια εξαιρετικά περίπλοκη οικονομία υπηρεσιών που μεταφέρει την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων της και την σχετική ρύπανση σε χώρες όπως η Κίνα, η Ινδία , η Βραζιλία ή άλλες αναπτυσσόμενες. Εξ' άλλου όλο και περισσότερες πτυχές της ζωής μας γίνονται εμπορεύσιμες.
Ενώ η οικονομία δρα παγκοσμιοποιημένα η κοινωνική ασφάλεια παραμένει να λειτουργεί σε κρατικό ή τοπικό επίπεδο.
Η μείωση εσόδων από φόρους ως αποτέλεσμα αθέμιτου ανταγωνισμού φοροαπαλλαγών, της φοροδιαφυγής πρακτικής πολυεθνικών και της ύπαρξης φορολογικών παραδείσων , οδήγησε σε άδικο σύστημα φορολόγησης και χειροτερεύει τα Ευρωπαϊκά συστήματα κοινωνικής πρόνοιας. Η μαζική ανεργία, τα ολοένα αυξανόμενα έξοδα για την υγεία και η δημογραφική αλλαγή καθιστούν τη βάση του παρόντος κοινωνικού συστήματος, το φόρο επί της εργασίας, κάτι πλέον μη βιώσιμο σε πολλές χώρες. Αυτές οι εξελίξεις δυσκολεύουν όλο και περισσότερο τις κυβερνήσεις απλά να διατηρήσουν τις παροχές στο ίδιο επίπεδο, πόσο μάλλον να τις βελτιώσουν. Ο πλούτος και η φτώχεια συσσωρεύονται σε πρωτοφανείς διαστάσεις. Το κοινωνικό χάσμα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς ανθρώπους μέσα στις ίδιες κοινωνίες, ανάμεσα στα φύλα, ανάμεσα σε διαφορετικές περιοχές και χώρες, ανάμεσα στον βορρά και τον νότο ολοένα μεγαλώνει.
Σήμερα, η περιουσία των 200 πλουσιότερων ανθρώπων στη Γη ισοδυναμεί με το εισόδημα 2 δις ανθρώπων, των φτωχότερων του πλανήτη.

Το ότι η κλιματική αλλαγή γίνεται όλο και πιο απειλητική καθίσταται εμφανές από ορισμένα μη αμφισβητήσιμα γεγονότα. Ο ανταγωνισμός για την εκμετάλλευση μη-ανανεώσιμων πηγών ενέργειας ξεπερνάει όλο και πιο πολύ το εμπορικό ζήτημα αλλά τοποθετείται στο επίκεντρο της διεθνούς πολιτικής όπου καθίσταται ακόμη και απειλή για την διεθνή ειρήνη. Ολόκληρες περιοχές αν όχι χώρες απειλούνται από την άνοδο της στάθμης της θάλασσας. Η κρίση του κλίματος είναι η πιο ορατή πτυχή της περιβαλλοντικής υποβάθμισης που επίσης περιλαμβάνει την απώλεια βιοποικοιλότητας , υπερβολικά απορρίμματα, αποδάσωση, χημική μόλυνση, ηλεκτρονική ρύπανση, θόρυβο, υποβάθμιση του εδάφους και ρύπανση των υδάτων. Η αναφορά Στερν για τα κόστη της Κλιματικής Αλλαγής έχει περιγράψει πολύ ξεκάθαρα την πρόκληση. Αν δεν κάνουμε τώρα τις απαιτούμενες επενδύσεις (1 ως 2% του παγκόσμιου ακαθάριστου προϊόντος για να εφαρμόσουμε τις αλλαγές που χρειάζονται για να αντιμετωπισθεί η κλιματική αλλαγή οι περιβαλλοντικές και οικονομικές επιπτώσεις θα είναι πρωτοφανείς και μη αντιστρεπτές. Αν δεν γίνει τώρα πράξη αυτά τα κόστη θα φτάσουν σε μερικές δεκαετίες μέχρι το 20% του παγκόσμιου ΑΠ.

Η παρούσα οικονομική ανάπτυξη παρουσιάζει μια σοβαρή παράπλευρη απώλεια: την *καταστροφή του φυσικού κεφαλαίου*. Βέβαια αυτή η καταστροφή αναγνωρίζεται ως αρνητικός εξωτερικός παράγοντας αλλά οι κλασικοί οικονομολόγοι συνήθως αποτυγχάνουν να ενσωματώσουν αυτή την πτυχή στις συστάσεις στρατηγικής που προωθούν μέσω των μακρο-οικονομικών ισχυρισμών τους ή των μοντέλων τους.
Οι υπηρεσίες που παρέχει αυτό το «φυσικό κεφάλαιο» για τις επιχειρήσεις δεν αντανακλώνται ρεαλιστικά στα πραγματικά κόστη των προϊόντων. Αν η ενσωμάτωση

της παραμέτρου του περιβαλλοντικού κόστους (καταστροφής φυσικού κεφαλαίου) ήταν πλήρης θα κατέληγε να είχαμε μια πραγματική μέτρηση της παγκόσμιας ανάπτυξης. Αν βασιζόταν στα πραγματικά οφέλη για την κοινωνία θα βλέπαμε εν τέλει πόσο μικρότερη είναι. όπως δηλώνει η Εκτίμηση της Κατάστασης των Οικοσυστημάτων της Χιλιετίες των Ηνωμένων Εθνών, που δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2005 *« πολλά κράτη που παρουσιάζουν θετική ανάπτυξη στην πραγματικότητα, αν συνυπολογίζονταν οι επιπτώσεις στις φυσικές πηγές θα παρουσίαζαν μείωση του πλούτου τους.»*

Στον πυρήνα της επικρατούσας οικονομικής πολιτικής βρίσκεται ο στόχος της αέναης αύξησης του ρυθμού ανάπτυξης του ΑΕΠ και υψηλής μαζικής κατανάλωσης.
Οι πράσινοι πιστεύουν πώς η μέτρηση της προόδου με την αύξηση του ΑΕΠ και μόνο είναι παραπλανητική. Για παράδειγμα η βύθιση του τάνκερ Ερικα αύξησε το ΑΕΠ λόγω της ανέλκυσής του και των έργων καθαρισμού των ακτών. Ομοίως τα τροχαία, οι θεομηνίες, οι ασθένειες συμβάλουν στην άνοδο του ΑΕΠ.

Από την άλλη σπιτικές δραστηριότητες, ο εθελοντισμός, η απλήρωτη φροντίδα για διάφορα κοινά δεν λαμβάνονται καθόλου υπ' όψιν ως μετρήσιμη παράμετρος του δείκτη ανάπτυξης. Ήδη σήμερα με το παγκόσμιο δείκτη ΑΕΠ στα 43 τρις $ αντιμετωπίζουμε μια εντελώς μη βιώσιμη κατάσταση. Πώς φανταζόμαστε ότι με τους παρόντες ρυθμούς ανάπτυξης ο πλανήτης θα αντέξει τον τετραπλασιασμό περί το 2050 (175 τρις $); Μπορούμε να έχουμε απεριόριστη ανάπτυξη σε ένα πεπερασμένο οικοσύστημα; Πολλά από τα θέματα αυτά και οι προκλήσεις δεν μπορούν να λυθούν από τους μηχανισμούς της αγοράς και μόνον και συχνά ο ανταγωνισμός αποδεικνύεται αντιπαραγωγικός, ιδιαίτερα όταν μιλάμε για δημόσια αγαθά όπως πχ το νερό. Από μόνες τους, οι αγορές αγνοούν τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές παραμέτρους. Αυτή η παραμέληση καταλήγει σε αποτυχία της αγοράς.

Τι Είναι η Πράσινη Οικονομία;

Ποιες είναι οι προτάσεις μας.

Η πράσινη οικονομία είναι η *οικονομία της ποικιλομορφίας.*
Το όραμά μας για την οικονομία έχει μικτή δομή στην οποία τρεις τρόποι παραγωγής αγαθών πρέπει να συνεχίσουν να συνυπάρχουν επειδή ο καθένας προσθέτει αξία: δημόσιες υπηρεσίες και εταιρείες ελεγχόμενες από το δημόσιο, ιδιωτικές εταιρείες που κινούνται κυρίως για το κέρδος, ιδιωτικοί μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που έχουν ανιδιοτελείς στόχους όπως σύλλογοι συνεταιρισμοί και αμοιβαίες επιχειρήσεις γνωστοί συνήθως ως κοινωνική οικονομία ή μη κερδοσκοπικός τομέας που οργανώνεται κάτω από τις δημοκρατικές αρχές όπως "ένα άτομο, μια ψήφος". Κάθε τομέας έχει έναν ρόλο να παίξει.

Η ευρωπαϊκή οικονομία είναι ήδη μικτή. Σε μερικές ευρωπαϊκές χώρες, η κοινωνική οικονομία (ή μη κερδοσκοπικός τομέας) αγγίζει το 10% του ΑΕΠ και σε μερικές άλλες τα δημόσια έξοδα φτάνουν το 50% του ΑΕΠ ή ακόμα και περισσότερο. Αντίθετα με όσους πιστεύουν ότι η οικονομία πρέπει να έχει κίνητρα κέρδους οι πράσινοι δεν ενοχλούνται από έναν σημαντικό δημόσιο ή μη κερδοσκοπικό τομέα εφ' όσον αυτή η ποικιλόμορφη οικονομία είναι αποδοτικός ενισχυτής της ποιότητας της ζωής

μακροπρόθεσμα. Οι πράσινοι ευνοούν την κοινωνική οικονομία λόγω της δυνατότητάς της για τις δημοκρατικές πρακτικές και υποστηρίζουν την ανάπτυξή της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Παραδείγματος χάριν, μπορεί να παρέχει αγαθά και υπηρεσίες στις τοπικές αγορές, για δραστηριότητες που απαιτούν ταυτόχρονα δημόσιους και ιδιωτικούς πόρους όπως στον πολιτιστικό ή τομέα της υγείας, και παρέχουν ακόμη και αγαθά και υπηρεσίες που θα μπορούσαν να παραχθούν εναλλακτικά από τον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα όπως τις τοπικές ανανεώσιμες μορφές ενέργειας.

Ο δημόσιος τομέας είναι προφανώς ο καλύτερος τρόπος να παραχθούν τα δημόσια αγαθά όπως το σύστημα δικαιοσύνης, εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια, διοίκηση, υποδομή... Αλλά μερικές οικονομικές δραστηριότητες μπορούν επίσης να ελέγχονται από τις δημόσιες επιχειρήσεις εάν η κοινωνία το θεωρεί θετικό για τα μέλη της. Οι πράσινοι δεν έχουν μια ιδεολογική θέση για την ιδιοκτησία των υπηρεσιών και των βιομηχανιών. *Διαφορετικές λύσεις θα είναι κατάλληλες στις διαφορετικές περιστάσεις των διαφορετικών χωρών.*
Αυτό που θέλουμε είναι ισότητα και προσιτή πρόσβαση, υψηλής ποιότητας υπηρεσίες και ο συνυπολογισμό του παγκόσμιου κοινωνικού και περιβαλλοντικού κόστους. Σημειώνουμε ότι για τον τομέα δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών δεν υπάρχει κανένα εμφανές εμπειρικό στοιχείο που να λέει ότι ως δημόσιος λειτουργεί κατώτερα από ότι ως ιδιωτικός, ούτε πιο αποτελεσματικά ούτε πιο αποδοτικά. Περαιτέρω, πιστεύουμε ότι οι δημόσιες υπηρεσίες έχουν σημαντικό ρόλο να παίξουν για την κοινωνική συνοχή. Σε άλλους τομείς, όπως η εκπαίδευση ή η υγεία ο δημόσιος τομέας πρέπει να παραμείνει ο κύριος παίκτης επειδή η ψυχρή λογική της αγοράς τείνει να αποκλείσει τους φτωχότερους καταλήγοντας σε ανισότητες.

Σχετικά με το υπόλοιπο της οικονομίας που δεν παρέχει τα "δημόσια αγαθά" ο ιδιωτικός τομέας έχει αποδειχθεί αποδοτικός αλλά ανίκανος να εσωτερικοποιήσει το πραγματικό κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος, όπως η κλιματική αλλαγή. Εντούτοις, ως Πράσινοι θεωρούμε ότι ο *ιδιωτικός τομέας μπορεί να χρησιμεύσει ως μια ώθηση για την καινοτομία.*

Ως μέλη διαφόρων κυβερνήσεων σε όλη την Ευρώπη, εμείς οι Πράσινοι έχουμε αποδείξει ότι το πρασίνισμα της οικονομίας και η οικονομική κερδοφορία δεν πρέπει πλέον να θεωρούνται αντίφαση.

Τα φορολογικά και άλλα νομικά εργαλεία όπως το ενσωματωμένο δασμολόγιο για τις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας δεν είναι παρά ένα μόνο παράδειγμα επιτυχίας. Πρέπει βέβαια να γίνεται σε συγκεκριμένο πλαίσιο με νομική κάλυψη και ορθές ρυθμίσεις. Απαιτούνται βέβαια κατάλληλες ρυθμίσεις της διεθνούς οικονομίας, που να διασφαλίζουν μεν την διατήρηση της οικονομικής ελευθερίας αλλά να αποφεύγουν η διεθνής οικονομία να χρησιμοποιηθεί ως δύναμη διαρκούς μείωσης των κοινωνικών και περιβαλλοντικών προτύπων προς το χαμηλότερο στερώντας μας από τις μέχρι τώρα προόδους.

Ρυθμίζοντας την οικονομία ώστε να γίνει υπεύθυνη.

Μια οικονομία που οργανώνεται με στόχο την προσπάθεια μεγιστοποίησης της ποιότητας ζωής μακροπρόθεσμα, θα απαιτούσε διάφορες σοβαρές αλλαγές στη διακυβέρνηση και τις ρυθμίσεις. Οι κυβερνήσεις πρέπει να υιοθετήσουν έναν πιο ενεργό ρόλο, βασισμένο στην αναγνώριση ότι είναι οι οργανισμοί που έχουν την ισχυρότερη νομιμότητα, την εξουσία και τα μέσα να προστατεύσουν αληθινά τα δημόσια αγαθά αλλά και τα δικαιώματα των μελλοντικών γενεών.

Οι μηχανισμοί της αγοράς μπορούν να ικανοποιήσουν μόνο τις ανάγκες που συνδέονται με την νομισματική αξία. Κατά συνέπεια δεν μπορούν να ικανοποιήσουν όλες τις ανάγκες της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης της πρόκλησης της αλλαγής του κλίματος.

Η οικονομία λειτουργεί σε πεπερασμένο οικοσύστημα. Απαιτούνται υγιείς, δημοκρατικές και διάφανες μορφές εξουσίας που θα τοποθετήσουν τα απαραίτητα όρια. Η παραδοσιακή ελίτ της εξουσίας είναι ένα από τα κύρια εμπόδια στην κοινωνική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη και συγχρόνως ένα εμπόδιο στον εκσυγχρονισμό της οικονομίας. Επιπλέον τα νέα διεθνοποιημένα εταιρικά συμφέροντα ευνοούνται και προστατεύονται ενώ οι κυβερνήσεις υπονομεύονται από την έντονη δράση των lobby που προωθούν την εταιρική αντίληψη των ρυθμίσεων και των κανονισμών.
Οι λύσεις της αγοράς δεν επαρκούν επειδή οι παίκτες είτε δεν έχουν όλη την πληροφόρηση είτε τα κίνητρά τους δεν είναι αρκετά πλατειά και μακροπρόθεσμα. Επομένως έχει έρθει ο καιρός οι κυβερνήσεις και οι πολίτες να επανακάμψουν και να ασκήσουν το δικαίωμά τους να ρυθμίσουν και να δομήσουν την οικονομία. Οι κυβερνήσεις οφείλουν να είναι διαχειριστές, κοινοί επίτροποι ή διαθέτες των αγαθών μας, όπως το κλίμα, η ατμόσφαιρα, οι ωκεανοί, το γλυκό νερό, η βιοποικιλότητα, τα οικοσυστήματα, κ.λπ.... Πιστεύουμε ότι για να αποτρέψουμε την υπερ-εκμετάλλευση και να συντηρήσουμε πόρους για τις μελλοντικές γενεές δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στις ανεξέλεγκτες ιδιωτικές συναλλαγές να επικρατήσουν. Απαιτείται επαρκής ρύθμιση που μπορεί να περιλάβει δημόσια ιδιοκτησία των αντίστοιχων δικαιωμάτων ιδιοκτησίας.

Οι κυβερνήσεις και οι παγκόσμιοι θεσμοί έχουν το καθήκον να διασφαλίσουν ότι η γνώση και η τεχνολογία απαραίτητη για την διατήρηση της ζωής μοιράζεται δίκαια ανάμεσα στον Βορρά και τον Νότο προς όφελος του πλανήτη. Παρόλα αυτά , οι Πράσινοι πιστεύουμε ότι προκειμένου να πρασινίσουμε την οικονομία όλοι οι συμμέτοχοι πρέπει να παίξουν τον ρόλο τους:

- Οι δημόσιες αρχές πρέπει να θέσουν νέο ρυθμιστικό πλαίσιο που να περιλαμβάνει προδιαγραφές, κίνητρα και φόρους. Πρέπει να προωθήσουν την καινοτομία και αυξήσουν την ευαισθητοποίηση.
- Οι εταιρείες πρέπει να παράγουν τα αγαθά και τις υπηρεσίες που χρειάζονται να στηρίξουν την βιώσιμη ανάπτυξη.
- Οι πολίτες, ιδιαίτερα ως καταναλωτές πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους όποτε η συμπεριφορά τους επιδρά πάνω στα κοινά αγαθά με τις επιλογές μετακίνησης ή διαχωρισμού και περιορισμού σκουπιδιών.

Ο ανταγωνισμός της αγοράς, παρότι όχι αυτοσκοπός, μπορεί να γίνει εργαλείο βελτίωσης της ποιότητας παροχής υπηρεσιών, ικανοποίησης επιλογών καταναλωτών, να διασφαλίσει δίκαιη πρόσβαση σε βασικά αγαθά και να ενθαρρύνει την καινοτομία.

Προκειμένου να κάνουν τις επιλογές τους, οι καταναλωτές χρειάζονται περισσότερες πληροφορίες για τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις του τρόπου παραγωγής των αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούν. Η ριζική αναμόρφωση της οικονομίας είναι ουσιαστική επειδή ακόμη και αυτοί που επιθυμούν να μειώσουν την περιβαλλοντική «πατημασιά» τους και /ή να ανεβάσουν την ποιότητα ζωής τους το βρίσκουν δύσκολο εξ' αιτίας του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί η κοινωνία. Βρίσκονται παγιδευμένοι μέσα στο σύστημα.

Ο χρόνος είναι ουσιαστικός για την δημιουργία αυτών των αλλαγών, διότι οι τρέχουσες συμπεριφορές συνεχίζουν να μας κλειδώνουν σε έναν καταναλωτικό τρόπο ζωής της οποίας την επίδραση θα είναι όλο και περισσότερο δύσκολο να μετριάσουμε, όλο και πιο μεγαλύτερη πρόκληση να αποσυνδεθούμε (Η μετακίνηση με αεροπλάνο είναι ένα προφανές παράδειγμα).

Επομένως εμείς οι Πράσινοι προτείνουμε:

- **Πολιτικές μεταρρυθμίσεις** που στοχεύουν στην ενίσχυση εξουσιοδότησης των κυβερνήσεων να υπερασπιστούν το δημόσιο συμφέρον και συνεπώς τη δύναμη να εισάγουν τα απαραίτητα ρυθμιστικά μέτρα: αναλογική αντιπροσώπευση, ισότητα στα φύλα, δημόσια χρηματοδότηση των εκλογών, μια περίοδο σταδιακής μείωσης των εταιρικών πολιτικών δωρεών, περιορισμό στην πίεση των συμφερόντων και το φαινόμενο των διπλών "πορτών" μεταξύ επιχειρήσεων και της κυβέρνησης.
- **Πλήρεις, καλά σχεδιασμένοι κανονισμοί** για συγκεκριμένες διαδικασίες και προϊόντα, που στοχεύουν ρητά στην προστασία των εργαζομένων, της υγείας και του περιβάλλοντος από τα επιβλαβή αποτελέσματα της οικονομικής δραστηριότητας. Αυτά θα πρέπει να βασίζονται στην αρχή της πρόληψης.
- **Ακριβέστερες πρακτικές λογιστικής και ανάληψης ευθυνών** που απεικονίζουν τις πραγματικές δαπάνες προϊόντων και δραστηριοτήτων.
- Οι πρακτικές σε διαφορετικούς τομείς και με διαφορετικά μέσα πρέπει να απεικονίζουν τις αληθινές κοινωνικές, περιβαλλοντικές και άλλες δαπάνες (για τις μελλοντικές γενεές) στις τιμές σε ολόκληρη την αλυσίδα παραγωγής. Κατ' αυτό τον τρόπο εγκαινιάζεται ένα πεδίο ίσων ευκαιριών για βιώσιμες επιχειρήσεις και ο ανταγωνισμός δεν βασίζεται στη βλάβη του περιβάλλοντος και της κοινωνίας. Αναλογιζόμαστε απαγορεύσεις και περιορισμούς εκμετάλλευσης πόρων και μεθόδων παραγωγής, φορολόγησης και πληρωμής για τις αρνητικές συνέπειες της οικονομικής δραστηριότητας. (δείτε το τμήμα "φορολογίας και χορηγήσεων").
- Τα πρότυπα καλών πρακτικών σε διάφορες χώρες που έχουν ευρύτερες κοινωνικές ευθύνες όπως τα γερμανικά συμβούλια εργαζομένων, οι γαλλικοί νόμοι απασχόλησης και μερικά Ιαπωνικά συστήματα υγείας πρέπει να ενσωματωθούν σε ένα εταιρικό πρότυπο κώδικα λειτουργίας για όλες τις επιχειρήσεις που συναλλάσσονται εντός της ΕΕ, και τα νομικά καθήκοντα των διευθυντών των ιδιωτικών επιχειρήσεων πρέπει να επεκταθούν. Οι Σκανδιναβικές

χώρες είναι ένα παράδειγμα για το πώς οι συμφωνίες μπορούν να γίνουν μεταξύ της κυβέρνησης, των εργατικών συνδικάτων και των οργανώσεων των εργοδοτών για την ευελιξία της αγοράς εργασίας σε συνδυασμό με επαρκείς ρυθμίσεις και τις επενδύσεις κοινωνικής ασφάλισης στην εκπαίδευση και την καινοτομία. Η παιδική εργασία και οι κακές συνθήκες εργασίας δεν πρέπει να είναι ανεκτές. Η κρίσεις ανάλογα με την ηλικία ή το φύλο θα πρέπει να είναι παράνομες. Σε περιπτώσεις κατάφωρης και επίμονης παραβίαση δημόσιων συμφερόντων από τις επιχειρήσεις θα πρέπει να υπάρχουν ποινικές ρήτρες όπως η ακύρωση συμφωνιών.

- Θα ενθαρρύναμε την έναρξη μικρών επιχειρήσεων που έχουν καταδείξει ότι είναι οι πραγματικοί οδηγοί της καινοτομίας και της δημιουργίας θέσεων εργασίας. Πρέπει να υπάρξουν πιο αυστηροί αντιμονοπωλιακοί, νόμοι κατά των ολιγοπωλίων και καρτέλ - έτσι ώστε οι μεγάλοι εταιρικοί συνεργάτες να παύσουν να χαρίζουν εργασία ο ένας στον άλλο. Πρέπει να ανοίξουμε τις προμήθειες στις προσφορές από μικρότερες επιχειρήσεις.
- Είναι σημαντικό επίσης να επαναδημιουργηθεί ένα πλαίσιο προσδοκίας ότι οι επιχειρήσεις έχουν ένα γενικό καθήκον προσοχής και ευθύνης προς την κοινωνία και το περιβάλλον σε όλες τις δραστηριότητές τους. Είναι επομένως απαραίτητες κατάλληλες μεταρρυθμίσεις στο εταιρικό δίκαιο, για να επανορθώσουν την ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων των εταιριών (π.χ. νομικό πρόσωπο και περιορισμένη ευθύνη) και των ευθυνών τους στην κοινωνία και το περιβάλλον μέσα στις οποίες λειτουργούν.
- Σε πολλές περιπτώσεις, η άρση των ελέγχων είναι επιβλαβής. Ένα παράδειγμα είναι η βιομηχανία χρηματοδότησης, όπου γίνεται σαφές ότι η άρση των ελέγχων έχει οδηγήσει πάλι σε μια παγκόσμια οικονομική αναταραχή που έχει επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία. Οι Πράσινοι θεωρούν ότι οι δημόσιες αρχές πρέπει να ρυθμίσουν αποτελεσματικότερα τις χρηματιστικές αγορές.

- Τα μέτρα για να ενθαρρυνθεί και να διευκολυνθεί η υπεύθυνη συμπεριφορά από τους μεμονωμένους καταναλωτές πρέπει να περιλάβουν, τουλάχιστον, περιορισμούς στη διαφήμιση των μη βιώσιμων αγαθών και των υπηρεσιών (ιδιαίτερα όταν στοχεύουν στα παιδιά και τους νέους) παραδείγματος χάριν για το οινόπνευμα, τσιγάρα.
- Η διαφήμιση που στοχεύει στα παιδιά και τους νέους πρέπει επίσης να ρυθμιστεί για να ελαχιστοποιήσει τη δημιουργία τεχνητών αναγκών και υπερκατανάλωσης. Συγχρόνως, οι πληροφορίες για την προέλευση των προϊόντων πρέπει να είναι πιο εμφανείς, π.χ. η πηγή, οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις και οι αποστάσεις που διανύονται, ώστε να επιτρέψει στους καταναλωτές να λάβουν τις κατάλληλες αποφάσεις αγοράς ενημερωμένοι.
- Θα πραγματοποιηθεί μια μελέτη του "Κοινωνικού νόμου επανεπένδυσης του αμερικανικού Κοινοβουλίου" για να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητά του ως όργανο της πράσινης οικονομίας.

Επαναπροσδιορίζοντας την οικονομική ανάπτυξη

Εμείς οι Πράσινοι είμαστε υπέρ της ποιοτικής οικονομικής ανάπτυξης που οδηγεί σε μια καλύτερη ποιότητα της ζωής και μιας κοινωνικά δίκαιης και περιβαλλοντικά βιώσιμης κοινωνίας. Αναγνωρίζουμε ότι η οικονομική ανάπτυξη βασισμένη στην ατελείωτη κατανάλωση φυσικών πόρων δεν είναι ούτε δυνατή ούτε επιθυμητή σε έναν πεπερασμένο πλανήτη. Επομένως η οικονομική ανάπτυξη με την πράσινη έννοια σημαίνει αυξημένη οικονομική δραστηριότητα που φέρνει τις γνήσιες και δίκαιες αυξήσεις στην ευημερία και δεν οδηγεί στη μείωση των φυσικών πόρων. Η πράσινη εναλλακτική λύση είναι να εξασφαλιστεί ότι η οικονομική ανάπτυξη μπορεί να αποσυνδεθεί από την εκμετάλλευση των πρώτων υλών και της ενέργειας αυξάνοντας την προστιθέμενη αξία που δημιουργείται μέσω της καινοτομίας, της γνώσης και της ενεργειακής αποδοτικότητας. Το απόλυτο ποσό πρώτων υλών που καταναλώνονται και το επίπεδο εκπομπών και αποβλήτων πρέπει να μειωθεί δραστικά σε ένα επίπεδο που η γη μπορεί να στηρίξει. Ταυτόχρονα υιοθετούμε την αρχή ότι τα κατά κεφαλήν δικαιώματα στους πόρους θα πρέπει να είναι ίσα, και θα χρησιμοποιούσαμε πλαίσια βασισμένα σε αυτή την αρχή για να καθοδηγήσουν την προσέγγισή μας στην παγκόσμια κρίση του κλίματος.

Η βελτίωση της παραγωγικότητας των πόρων δεν είναι από μόνη της αρκετή, τα σχέδια κατανάλωσης πρέπει να απεικονίσουν τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε σε αυτόν τον πλανήτη. *Οι άνθρωποι στις φτωχές και αναπτυσσόμενες χώρες έχουν ίσο δικαίωμα να επιτύχουν υψηλότερα πρότυπα ποιότητας ζωής.*
Ομοίως, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι ικανοποιώντας τις ανάγκες της σημερινής γενιάς δεν υποβαθμίζουμε την ελευθερία των μελλοντικών γενεών να κάνουν τις δικές τους οικονομικές επιλογές, όταν θα αποφασίσουν τι και πως μπορεί να παραχθεί και να καταναλωθεί.

Επειδή θέλουμε να αλλάξουμε την έννοια της ανάπτυξης, προτείνουμε να αλλάξουμε τον τρόπο μέτρησής της. Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) ως δείκτης πρέπει να αναθεωρηθεί με κριτικό τρόπο ώστε να περιλάβει παράγοντες όπως η μείωση των φυσικών πόρων, τις δαπάνες για υγεία, το αποτέλεσμα κοινωνικής στέρησης και τον αντίκτυπο ανθρωπογενών καταστροφών. Για τους Πράσινους, δεδομένου ότι μετρά αποκλειστικά την οικονομική δραστηριότητα, το ΑΕΠ είναι μόνο ένας από τους δείκτες που πρέπει να ληφθεί υπόψη.

Πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικούς δείκτες που μετρούν την ευημερία της κοινωνίας, όπως οι δείκτες μόρφωσης, τον μέσο όρο ζωής, την ισότητα φύλων, την πληρωμένη και απλήρωτη εργασία, την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, στην εκπαίδευση, στο καθαρό ύδωρ κ.λ.π. Θα θέλαμε δείκτες όπως ο δείκτης ανθρώπινης ανάπτυξης των Η.Ε, ο δείκτης βιώσιμης οικονομικής ευημερίας, ο γνήσιος δείκτης προόδου, το οικολογικό ίχνος που είναι ήδη σε χρήση να καθοδηγήσουν τη χάραξη πολιτικής.

Εμείς οι Πράσινοι θεωρούμε ότι η σταθερότητα της ΕΕ και το σύμφωνο ανάπτυξης πρέπει να αντικατασταθεί με ένα που λαμβάνει υπόψη τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης που θέλουμε να βάλουμε στον πυρήνα της στρατηγικής της ΕΕ.

Συγκεκριμένα μιλώντας, πρέπει να περιλάβει δεσμευτικούς στόχους για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, των ποσοστών απασχόλησης, το επίπεδο παιδικής φτώχιας και το επίπεδο μείωσης φυσικών πόρων. Σε επίπεδα ΕΕ και κρατών μελών, πρέπει να τεθεί σε ισχύ περιβαλλοντική και κοινωνική σύνταξη του προϋπολογισμού με μηχανισμό κύρωσης συγκρίσιμο με αυτόν του σύμφωνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός περιορίζεται αυτήν την περίοδο σε 1% του ΑΕΠ. Εντούτοις, χρειάζεται μια κοινή προσπάθεια να μειωθεί το οικολογικό ίχνος. Αυτό απαιτεί δημόσια χρήματα, που εγγυημένα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων επειδή ένα μεγάλο μέρος αυτών των επενδύσεων δεν είναι κερδοφόρο βραχυπρόθεσμα.

Εμείς οι Πράσινοι επιθυμούμε τόσο μια αύξηση όσο και μια επανισορρόπηση αυτού του προϋπολογισμού, προκειμένου να δοθούν στην Ένωση τα μέσα να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις.

Η νομισματική πολιτική της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Euro-group πρέπει να ενσωματωθεί καλύτερα και να είναι συνεπής προς την οικονομική πολιτική της ΕΕ που απεικονίζει τους προαναφερθέντες στόχους.

Αυτή τη στιγμή, στις αναπτυγμένες χώρες, συχνά η ανησυχία για τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας τους και του ΑΕΠ αναγκάζει τις κυβερνήσεις για να απομακρυνθούν από την εφαρμογή των αλλαγών που απαιτούνται για να εξασφαλίσουν πραγματικά βιώσιμη ανάπτυξη. Η ρητή αναγνώριση ότι η αύξηση του ΑΕΠ δεν σημαίνει αυτόματα αύξηση ευημερίας, και ότι πρέπει να μετρηθούν κι άλλες σημαντικές προτεραιότητες σε σχέση με τους οικονομικούς στόχους, πρέπει να είναι ένα βασικό βήμα που θα να ελευθερώσει τις κυβερνήσεις για να θέσουν σε ισχύ τα μέτρα που καθορίζονται στο τμήμα "Ρυθμίζοντας την οικονομία ώστε να γίνει υπεύθυνη»

Ισότητα των Φύλων

Σε όλο τον κόσμο, οι γυναίκες κερδίζουν λιγότερο από τους άνδρες για ισοδύναμη εργασία, στερούνται την πρόσβαση στη γη και πίστωση, και προσφέρουν περισσότερο από όσο τους αντιστοιχεί στην φροντίδα του παιδιού τους και των ηλικιωμένων, στην εθελοντική εργασία και άλλες απλήρωτες εργασίες. Παγκοσμίως, οι περισσότεροι φτωχοί είναι γυναίκες. Υπάρχουν στοιχεία ότι αυτή η προκατάληψη καταστέλλει πραγματικά την οικονομική δραστηριότητα.
Σημειώνουμε ότι το κίνημα μικρο-πίστωσης έχει δώσει σε εκατομμύρια γυναικών μια πολύτιμη οικονομική ώθηση. Πρέπει να επιβάλουμε μέτρα ίσης πρόσβασης για τις γυναίκες στην αγορά εργασίας, στη διεύθυνση επιχειρήσεων και σε όλα τα επίπεδα θέσεων. Επομένως οι Πράσινοι υποστηρίζουν έντονα μια πολιτική που στοχεύει συγκεκριμένα στη συμμετοχή και την επιτυχία των γυναικών στον οικονομικό χώρο, όπως η καλή και προσιτή παιδική μέριμνα, γενναιόδωρες γονικές άδειες, επιδόματα εγκυμοσύνης για τους θηλυκούς επιχειρηματίες, μέτρα που προωθούν την ισορροπία φύλων σε όλους τους τομείς όπως τις ποσοστώσεις για τις γυναίκες στα συμβούλια των εταιριών. Οι πράσινοι θέλουν την ισότητα των φύλων τόσο γενικά όσο και ειδικά στην αγορά εργασίας (δείτε τις πράσινες πολιτικές απασχόλησης πιο κάτω).

Ισότητα μεταξύ των γενεών

Η κοινωνική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη πρέπει να εξεταστεί όχι μόνο από την άποψη της αλληλεγγύης μεταξύ των ανθρώπων που ζουν σήμερα, αλλά και από την άποψη της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών. Το Ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα θεωρεί ότι οι άνθρωποι που ζουν σήμερα έχουν ευθύνες προς τις επόμενες γενεές. Αυτό είναι ακρογωνιαίος λίθος της έννοιας της βιώσιμης ανάπτυξής .
Από αυτή την άποψη, το πράσινο κόμμα θέλει να ωθήσει την καινοτομία και τους εναλλακτικούς τρόπους ζωής προκειμένου να προετοιμαστεί το καλύτερο μέλλον για τις επόμενες γενεές και για να μειωθεί το περιβαλλοντικό χρέος, κάτι που πρέπει να αντέξουν οι επόμενοι. Οι Πράσινοι θέλουν να καταπολεμήσουν το βραχυπρόθεσμο που είναι επικρατεί στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και των ιδιωτικών και δημόσιων τομέων. Η τριμηνιαία κίνηση των εταιριών, η βραχυπρόθεσμη κίνηση κέρδους των συνταξιοδοτικών κεφαλαίων ή οι κυβερνήσεις που περιορίζουν τον ορίζοντά τους σύμφωνα με τους εκλογικούς κύκλους δεν συμβάλλουν στις βιώσιμες στρατηγικές. Θέλουμε επενδύσεις που επιφέρουν μακροπρόθεσμα οφέλη. Εμείς οι πράσινοι πάντα επιδιώκουμε να εφαρμόσουμε την προληπτική αρχή. Δεν θα υποστηρίξουμε τα μέτρα που παρουσιάζουν πιθανές απειλές στην ανθρώπινη υγεία ή την περιβαλλοντική ευημερία. Ούτε δεν θα δεχτούμε την καθυστέρηση στην εφαρμογή των νέων προληπτικών μέτρων απλώς λόγω του ότι οι επιστημονικές μελέτες δεν είναι αρκετά πολυάριθμες. Θέλουμε προνοητικές πολιτικές για να επιφέρουμε ένα σταθερά ρυθμισμένο φορολογικό και οικονομικό περιβάλλον 10 που θα ενθαρρύνει την πράσινη καινοτομία και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.
Η κίνηση προς το μακροπρόθεσμο είναι επίσης απαραίτητη προκειμένου να εγγυηθεί η μελλοντική βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών ταμείων σε μια γηράσκουσα κοινωνία.
Επομένως, προτείνουμε:

- Ένα μεγάλης κλίμακας σχέδιο οικο-επένδυσης για τις βιώσιμες τεχνολογίες του μέλλοντος. Λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της οικονομίας της, η ΕΕ έχει τη δυνατότητα να αναλάβει το προβαδίσματος σε αυτόν τον μετασχηματισμό. Πρέπει να υποστηρίξει επένδυση στην έρευνα, την ανάπτυξη και το επιχειρηματικό πνεύμα στους "οικο-ακμάζοντες" τομείς όπως η βιώσιμη κατασκευή και κατοικίες την πράσινη βιομηχανική χημεία, την ανανεώσιμη ενέργεια, τη βιώσιμη γεωργία, την οικολογική κινητικότητα, την ε-επικοινωνία, κ.λπ.
- Προκειμένου να μειωθεί το περιβαλλοντικό χρέος, προτείνουμε μια υποχρεωτική και συστηματική προκαταρκτική αξιολόγηση του κοινωνικού και περιβαλλοντικού αντίκτυπου των δημόσιων αποφάσεων. Επίσης συστηματικά περιβαλλοντικά και κοινωνικά πρότυπα στη δημόσια σύμβαση, ένα φιλόδοξο σχέδιο επένδυσης για την ανακαίνιση κατοικίας, πράσινη φορολογία στον τομέα των μεταφορών, κ.λπ.
- Τα συνταξιοδοτικά κεφάλαια, χρησιμοποιούνται κατά ένα τεράστιο ποσοστό τους αυτήν την περίοδο για την κερδοσκοπία και την επένδυση σε κοινωνικά ανεύθυνες δραστηριότητες. Οι πράσινοι θέλουν υποχρεωτικά μέτρα για να αναπροσανατολιστούν οι επενδύσεις αυτές προς τη βιώσιμη ανάπτυξη και κοινωνικά υπεύθυνες δραστηριότητες.
- Όσον αφορά τους φόρους κληρονομιάς και δωρεάς, οι πράσινοι θεωρούν ότι ο κύριος στόχος τους πρέπει να είναι να αντιστρέψουν και να αποτρέψουν την άδικη συσσώρευση πλούτου και δύναμης. Πρέπει να έχουν ως σκοπό να

ανακατανείμουν τον πλούτο και να αυξήσουν την ισότητα της ευκαιρίας. Πρέπει λοιπόν να υπολογίζονται με σε σχέση με τις περιστάσεις του προσώπου που λαμβάνει την κληρονομιά κι όχι αυτού που χορηγεί.. Πρέπει επίσης να επεκταθούν για να περιλάβουν τα δώρα που γίνονται κατά τη διάρκεια της διάρκειας ζωής ενός χορηγού, παρά απλώς αυτών που δίνονται ως κληρονομιά στο θάνατο.

Η δικαιοσύνη μεταξύ των εθνών

Λόγω δεκαετιών όπου οι υπεύθυνοι για τη λήψη αποφάσεων είχαν πίστη στην αυτό-ρύθμιση των αγορών, και λόγω της συνεπαγόμενης έλλειψης αποτελεσματικού διεθνούς οικονομικού κανονισμού, η παγκοσμιοποίηση έχει οδηγήσει σε ένα περαιτέρω αυξανόμενο χάσμα πλούτου μεταξύ των εθνών και μέσα στα έθνη. Αυτό απειλεί την παγκόσμια ειρήνη και σταθερότητα. Ενώ μερικές χώρες έχουν κατορθώσει να βγάλουν πολλούς ανθρώπους από την ένδεια, άλλες, ιδιαίτερα στην Αφρική, βυθίζουν όλο και βαθύτερα. Ενώ οι οικονομολόγοι εγκωμιάζουν τα αποτελέσματα αποδοτικότητας της οικονομικής παγκοσμιοποίησης όπως απεικονίζεται στην ανάπτυξη των παγκόσμιων αριθμών ΑΕΠ, αποτυγχάνουν να αναφέρουν ότι δεν παράγεται ένα υγιής κοινωνικός ιστός, χωρίς τον οποίο μια βιώσιμη παγκόσμια ανάπτυξη δεν είναι δυνατή.

Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΕ έχει έναν κυρίαρχο ρόλο να επανεισαγάγει την πολιτεία στην οικονομία. Η ΕΕ έχει γίνει η παγκοσμίως μεγαλύτερη οικονομική δύναμη. Το ευρώ ανταγωνίζεται με το δολάριο ως αποθεματικό νόμισμα στο παγκόσμιο εμπόριο. Οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποφασίζουν για τις ζωές εκατομμυρίων των ανθρώπων έξω από την ΕΕ.

Με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας της ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κερδίζει τις δυνάμεις συν-απόφασης στην εμπορική πολιτική της ΕΕ. Η ΕΕ είναι σήμερα εξαιρετικά σημαντικός δράστης, και η οικονομική πολιτική της έχει την ευθύνη να θέσει τη σωστή κατεύθυνση και να καθοδηγήσει την αλλαγή μακριά από την τρέχουσα επικίνδυνη πορεία της οικονομικής παγκοσμιοποίησης.
Το Ευρωπαϊκό Πράσινο κόμμα καθοδηγείται από την πεποίθηση της ενδυνάμωσης των ανθρώπων. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπάρξουν δομές που επιτρέπουν στους ανθρώπους να συμμετέχουν στην οικονομία με τον τρόπο που επιλέγουν. Για να επιτύχει τέτοια ελευθερία είναι απαραίτητο να επιτραπεί η τοπική ή περιφερειακή λήψη αποφάσεων οικονομικής πολιτικής, όχι για να αντικαταστήσει τις διεθνείς δομές όπου είναι κατάλληλες, αλλά για να παρέχει τις ευκαιρίες για συμμετοχή, σταθεροποίηση της οικονομίας και να καταστήσει τις οικονομικές διαδικασίες και τα αποτελέσματά τους πιο ορατά και πιο ποικίλα όπου αυτό είναι δυνατό και χρήσιμο.
Το κατάλληλο επίπεδο και γεωγραφική δομή της παραγωγής και της εμπορίας είναι ένα σύνθετο ζήτημα. Ορισμένα προϊόντα απαιτούν μια παγκόσμια κλίμακα για να παραχθούν οικονομικά, ενώ άλλα, η παραγωγή αποτελεσματικότερα αναλαμβάνεται σε πιο περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο. Ένα τεράστιο μέρος του παγκόσμιου εμπορίου είναι περιβαλλοντικά επιβλαβές και δεν δημιουργεί την αληθινή αξία οπουδήποτε, επειδή πολλά προϊόντα παγκόσμιας προέλευσης απλώς απεικονίζουν τις κοινωνικές διαφορές και περιβαλλοντικές διαφορές όπως πρακτικές χρήσης αποβλήτων μεταξύ των χωρών.

Η βιώσιμη ανάπτυξη απαιτεί μια δραστική μείωση αυτού του περιβαλλοντικά επιβλαβούς εμπορίου, λαμβάνοντας υπόψη το συνολικό οικολογικό ίχνος, το οποίο πρέπει να απεικονιστεί στις τιμές. Επομένως χρειαζόμαστε ένα διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο που βάζει παγκόσμια πρότυπα βιώσιμης ανάπτυξης.

Αυτά πρέπει να εξασφαλίσουν θεμιτό ανταγωνισμό μέσω ενός επιπέδου δραστηριότητας ίσων ευκαιριών για όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά και αυτό μπορεί μόνο να επιτευχθεί εάν οι παίκτες της αγοράς αποτρέπονται από την εκμετάλλευση παγκόσμιων κοινών αγαθών προς το πλεονέκτημά τους.
Αυτό το ρυθμιστικό πλαίσιο πρέπει να τηρήσει την αρχή των κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών από τη Διακήρυξη του Ρίο Ηνωμένων Εθνών το 1992. Δεδομένου ότι οι βιομηχανικές χώρες φέρουν την μεγαλύτερη ευθύνη για την περιβαλλοντική υποβάθμιση και τη μείωση των φυσικών πόρων, πρέπει να πάρουν τις πιο αυστηρές υποχρεώσεις, συγχρόνως βοηθώντας τις αναπτυσσόμενες χώρες για συμμορφωθούν στα παγκόσμια πρότυπα σε εύλογο χρόνο.

Η ΕΕ πρέπει να διατηρήσει την αφορολόγητη πρόσβαση που έχει χορηγήσει στις εισαγωγές από τα 49 πιο ελάχιστα αναπτυγμένα έθνη (εκτός από όπλα) και να ενισχύσει τη βοήθειά της, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της τεχνολογίας, για να τους βοηθήσει να αναπτύξουν τις οικονομίες τους με έναν βιώσιμο τρόπο.

Επομένως, εμείς οι Πράσινοι προτείνουμε:

- Ότι οι κανόνες του οι διεθνούς εμπορίου πρέπει να επιτρέψουν τη δημιουργία περιφερειακών οικονομικών περιοχών. Πρέπει να αλλάξουν ώστε να διευκολύνουν τη συγκέντρωση 12 αποδοτικών και ανταγωνιστικών περιφερειακών ή ακόμα και τοπικών βιομηχανιών με την ενθάρρυνση της τοπικής προέλευσης εισροών και επιτρέποντας μεγαλύτερη ελευθερία στις τοπικές, περιφερειακές και εθνικές κυβερνήσεις στον τομέα της δημόσιας σύμβασης.
- Να κατοχυρώσει ότι οι πατέντες ιδιωτικών εταιριών που είναι ουσιαστικές για την πάλη κατά παγκοσμίων ασθενειών ή για την κλιματική αλλαγή πρέπει να λαμβάνουν υποχρεωτικά αδειοδότηση, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα κόστη που απαιτούνται για την ανάπτυξή τους. Αυτό θα βοηθήσει επίσης τεχνολογίες και προϊόντα βιώσιμα να διαδοθούν ταχύτερα.
- Αναπτυξιακές πολιτικές που ενισχύουν το ελέυθερο εμπόριο πρέπει να αντικατασταθούν με προγράμματα στοχευμένα στη διατήρηση προστιθέμενης τοπικής αξίας με την υποστήριξη των βασικών υποδομών της εκπαίδευσης και της υγείας, και με τη πολιτειακού χώρου για τις κοινότητες να αποφασίζουν μόνες για το συγκεκριμένο τρόπο βιώσιμης ανάπτυξης που θα εφαρμόσουν.
- Οι δότριες χώρες να αυξήσουν αισθητά τις ροές ενίσχυσής τους για την προγραμματισμένη πολύπλευρη και διμερή βοήθεια σε τουλάχιστον 0,7% του ΑΕΠ, ειδικά για τις λιγότερες αναπτυγμένες χώρες, έτσι ώστε όλες οι χώρες είναι σε θέση να επιτύχουν τους Στόχους Ανάπτυξης της Χιλιετίας μέχρι το 2015, ειδικότερα τη μείωση στο μισό των επιπέδων ένδειας πληθυσμών τους, την πρωτοβάθμια εκπαίδευση για όλα τα αγόρια και τα κορίτσια, και την καθολική

πρόσβαση στην υγεία και τον καθαρισμό του πόσιμου νερού. Εν τέλει, όλα τα κράτη της ΕΕ πρέπει τελικά να κάνουν όσα λένε και υπόσχονται.

- Σε συμπλήρωση εθνικών και πολυεθνικών βοηθειών, ένα παγκόσμιο κεφάλαιο των Η.Ε. πρέπει να δημιουργηθεί για να συλλέξει τα εισοδήματα από τη φορολογία των παγκοσμίως αρνητικών προς τα κοινά πρακτικών, όπως η διασυνοριακή περιβαλλοντική ρύπανση (π.χ. παγκόσμιος φόρος στα αεροπορικά εισιτήρια), οικονομική κερδοσκοπία (μέσω ενός τύπου Tobin/Spahn φόρου της κερδοσκοπίας) καθώς επίσης και από χρεώσεις χρηστών πόρων που βρίσκονται στα διεθνή ύδατα.

- Η πλήρης ακύρωση όλου του δημόσιου χρέους των φτωχότερων αναπτυσσόμενων χωρών
- Ότι οι διεθνείς εμπορικοί κανόνες, όπως ενσωματώνονται από έναν σημαντικά μεταρρυθμισμένο Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ), πρέπει να γίνουν δικαιότεροι και να υπόκεινται στους υψηλότερους στόχους μιας αληθινά βιώσιμης παγκόσμιας ανάπτυξης (συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών δικαιωμάτων, των περιβαλλοντικών και της προστασίας καταναλωτών).

Οι Πράσινοι επομένως υποστηρίζουν:

- Συμφωνίες που σταθεροποιούν τις τιμές των πιο ασταθών γεωργικών αγαθών εξαγωγής να εγγυώνται δίκαιο και σταθερό εισόδημα στους μικρούς παραγωγούς περιλαμβάνοντας τους παραγωγούς και τους καταναλωτές κατά μήκος της ολόκληρης αλυσίδας.
- Ότι εισαγωγές στην ΕΕ από τις χώρες που δεν έχουν επικυρώσει τις διεθνείς συμφωνίες κλίματος που δεν τις τηρούν ή που δεν εφαρμόζουν τα πρότυπα εργασίας ILO πρέπει να υπόκειται σε συνοριακές φορολογικές ρυθμίσεις συνόρων προκειμένου να αποκατασταθεί το επίπεδο ίσης ευκαιρίας.
- Να ενισχυθούν τα διεθνώς πιστοποιημένα προϊόντα Δίκαιου Εμπορίου στις αγορές της ΕΕ, εξουσιοδοτώντας τους δημόσιους φορείς για να κάνουν θετικές διακρίσεις υπέρ τους στις πολιτικές προμηθειών τους, με την απαλλαγή τέτοιων προϊόντων από τα δασμολόγια στα σύνορα της ΕΕ, και με την απαίτηση διάθεσης από τους μεγάλους μεταπωλητές στα καταστήματά τους.
- Ο ΠΟΕ να συνδεθεί περισσότερο με ένα μεταρρυθμισμένο και εκδημοκρατισμένο σύστημα των Η.Ε, στο οποίο οι διεθνείς στόχοι δικαιοσύνης είναι θεσμοθετημένοι από το οικονομικό Συμβούλιο Ασφαλείας των Η.Ε.
- Για τον ίδιο λόγο, η Παγκόσμια Τράπεζα και το διεθνές νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) να μεταρρυθμιστούν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεών τους για να απεικονίσουν επαρκώς τις φωνές των αναπτυσσόμενων χωρών και πρέπει να ελέγχονται από το Οικονομικό Συμβούλιο Ασφαλείας των Η.Ε.

Πράσινες πολιτικές απασχόλησης: προς την πλήρη δραστηριότητα

Θεωρούμε ότι μια οικονομία μπορεί να αναπτυχθεί μόνο εάν μπορεί να κινητοποιήσει την ενέργεια και τη δημιουργικότητα των πολιτών στη δημιουργία της βιώσιμης αξίας για τους ίδιους και την κοινωνία που μετέχουν. Αυτή η κινητοποίηση δεν μπορεί να επιτευχθεί αφήνοντας μόνη την αγορά εργασίας. Απαιτεί την ενεργό συμμετοχή των δημόσιων αρχών.

Η δημιουργία αξίας, υπό την πράσινη έννοια της λέξης, δεν είναι μόνο η συσσώρευση υλικής αφθονίας ή πλούτος δραστηριοτήτων αγοράς: οι πολιτιστικές, πολιτικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές και επιστημονικές δραστηριότητες, οικογενειακή φροντίδα όλα συμβάλλουν στον κοινό πλούτο. Και δεν πληρώνονται απαραιτήτως όλες οι δραστηριότητες που υποστηρίζουν την δημιουργία αξίας. Πολλές είναι εθελοντικές και τις υποστηρίζουμε. Πρέπει όλοι να αναγνωριστούν και να ανταμειφθούν από την κοινωνία (έχοντας κατά νου το μεγάλο χάσμα μεταξύ φύλων στη διανομή της πληρωμένης και απλήρωτης εργασίας καθώς επίσης και την οικονομική αξία των διαφορετικών τύπων εργασιών γενικά). Κατά συνέπεια, η δραστηριότητα ενός ατόμου μπορεί να πάρει διάφορες μορφές κατά τη διάρκεια ενός μιας ζωής. Τώρα αναγνωρίζεται μόνο η πληρωμένη εργασία σε οποιοδήποτε τομέα της οικονομίας (δείτε ανωτέρω), αλλά η εκπαίδευση, η φροντίδα παιδιών ή συγγενών, ο χρόνος αφιρεωμένος στην κοινότητα αποτελούν επίσης τρόπους προσφοράς στην κοινωνία

Υποστηρίζουμε το στόχο της "πλήρους απασχόλησης" για εκείνους που αναζητούν πληρωμένη εργασία αλλά για μας, ο στόχος πρέπει να επεκταθεί στην έννοια "πλήρης δραστηριότητα".

Οι Πράσινοι αναγνωρίζουν ότι τα δικαιώματα των ανθρώπων έρχονται με τις ευθύνες. Αυτό επαναπροσδιορίζει κάπως τις ευθύνες όλων των ενδιαφερόμενων οικονομικών δραστών:

- Για την κοινωνία να δημιουργήσει τους όρους που επιτρέπουν την ανάπτυξη και την ανταμοιβή της πλήρους δυνατότητας καθενός μας με την προοπτική της "πλήρους δραστηριότητας"
- Οι εργοδότες να εφαρμόσουν πραγματικά αυτούς τους όρους και να ωφεληθούν χωρίς φόβο της διάκρισης
- Τα άτομα για να εκμεταλλευθούν ενεργά τις ευκαιρίες αυτές και να εξασφαλισθεί ότι συμβάλλουν στην ευρύτερη κοινωνία. Εντούτοις αναγνωρίζουμε ότι στις κοινωνίες μας, ένας αυξανόμενος αριθμός προσωρινών και αβέβαιων εργαζομένων με συμβάσεις συμβάλλει αλλά αποκλείεται από τις κοινωνικές παροχές και τα δικαιώματα, ειδικά γυναίκες. Επιπλέον, υπάρχουν πολίτες που για κάποιο λόγο (ασθένεια, εθισμός, άτομα με ειδικές ανάγκες...) δεν είναι ικανός να συμβάλουν και χρειάζονται επαρκή υποστήριξη από την κοινωνία.

Η έννοια που παντρεύει την ευελιξία με την ασφάλεια είναι πολύ πράσινη πράγματι. Εντούτοις, ο όρος "flexicurity" (Ευελφάλεια ?) πάρα πολύ συχνά έχει χρησιμοποιηθεί ως μεταμφίεση για την ασυγκράτητη ευελιξία και την άρση των ελέγχων. Ενώ η ευελιξία είναι σημαντική να επιτρέψει στις κοινωνίες μας και τις οικονομίες μας για να ανταποκριθεί στις προκλήσεις ενός μεταβαλλόμενου κόσμου, το κράτος έχει την ευθύνη να προστατεύσει τους ανθρώπους από τον αντίκτυπο των οικονομικών διακυμάνσεων και να εγγυηθεί ένα υψηλό επίπεδο κοινωνικών προτύπων και τις συνθήκες εργασίας. Για τους Πράσινους η ασφάλεια επομένως είναι όχι λιγότερο σημαντική από την ευελιξία.

Για τους Πράσινους, ένα βασικό όργανο να εγγυηθεί τη σωστή ισορροπία μεταξύ αυτών των στόχων είναι ένας ισχυρός θεσμοποιημένος διάλογος μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, που αντιπροσωπεύουν τους πολίτες στην εργασία και τους εργοδότες. Αυτό θα είχε έναν βασικό ρόλο να παίξει στη διαμόρφωση των κανόνων και των οργάνων (όροι συμβάσεων, αμοιβές, οφέλη...) από την αγορά εργασίας. Οι Πράσινοι είναι ενάντια στην επέκταση της αρχής «Χώρας Προέλευσης» στα κοινωνικά δικαιώματα (ασφάλεια, υγεία, κοινωνική προστασία, αμοιβές) προκειμένου να αποτραπεί η κοινωνική απόρριψη.

Συγκεκριμενα, στον τομέα της αγοράς εργασίας, προτείνουμε

- Ότι το νομικό περιβάλλον να εξασφαλίζει ότι όλοι οι αναγνωρισμένοι τύποι δραστηριοτήτων συμβάλλουν στη συγκέντρωση του δικαιώματος ενός προσώπου στις κοινωνικές παροχές (υγεία, ανεργία, σύνταξη, γονική άδεια, παιδική μέριμνα, ανικανότητα...) και να επιτρέπει αποτελεσματικά τον αυτοπροσδιορισμό σχετικά με τον τύπο δραστηριότητας και την εναλλαγή.
- Ότι οι ρυθμίσεις σχετικά με το χρόνο απασχόλησης πρέπει να αφήσουν μεγάλο χρονικό περιθώριο για τους πολίτες να αναπτύξουν δραστηριότητες έξω από την εργασία τους και να οργανωθεί προκειμένου να μεγιστοποιηθεί το αποτέλεσμα από την άποψη της δημιουργίας θέσεων εργασίας. Επομένως οι Πράσινοι υποστηρίζουν όλα τα είδη συλλογικών ή/και μεμονωμένων εθελοντικών μέτρων μείωσης χρόνου απασχόλησης, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις στην παραγωγικότητα της εργασίας, τόσο μέσα όσο και έξω από την ΕΕ. Όσον αφορά το χάσμα φύλων στη διανομή της μερικής απασχόλησης εργασίας (οι περισσότεροι από τους μερικής απασχόλησης εργαζομένους είναι γυναίκες) οι Πράσινοι υποστηρίζουν τα μέτρα που ενθαρρύνουν τους άνδρες να μειώσουν το χρόνο απασχόλησης.
- Το νομικό περιβάλλον να παρέχει τα πραγματικά κίνητρα στη δραστηριότητα. Αυτό σημαίνει ότι η φορολογία πρέπει να απομακρυνθεί από την εργασία (δείτε κατωτέρω) σε φόρους κεφαλαίου και ενέργειας έτσι ώστε οι εργοδότες ενθαρρύνονται για να δημιουργήσουν τις θέσεις και για να εξοικονομήσουν ενέργεια. Επίσης ο συνδυασμός αποζημίωσης ανεργίας και κινήτρων ανάληψης αξιοπρεπούς εργασίας να είναι ευνοϊκός οικονομικά για το άτομο. Αυτά τα κίνητρα πρέπει να εφαρμοστούν παράλληλα με μια αύξηση στο βασικό επίδομα για να μην μείνουν πίσω αυτοί που δεν μπορούν να εργαστούν ή δεν μπορούν να βρουν μια εργασία στην αγορά.
- Η ισότητα των φύλων να γίνει μια πραγματικότητα της αγοράς εργασίας. Αυτό σημαίνει την ισότητα, ειδικά στις αμοιβές και οφέλη υπαλλήλων στην επιλογή των υποψηφίων και στην ασφάλεια εργασίας. Αυτό συνεπάγεται ειδικά μέτρα π.χ. φροντίδας των παιδιών μέτρων, μέτρα για να διευκολυνθεί η επιστροφή στην εργασία μετά από τη γονική άδεια και να ενθαρρυνθούν οι άνδρες να αναλάβουν το μερίδιό τους στην οικογενειακή εργασία.
- Ότι συγκεκριμένα μέτρα θα λαμβάνονται για την ίση συμμετοχή των μεταναστών στην αγορά εργασίας
- Προκειμένου να υποκινηθεί το επιχειρηματικό πνεύμα, οι αυτοαπασχολούμενοι να έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν στις ρυθμίσεις κοινωνικής ασφάλισης (π.χ. ανεργία, συντάξεις, γονικές άδειες, επίδομα ανικανότητας, κ.λπ.), βασισμένες στις επαρκείς συνεισφορές.

- Να δίνεται αυξημένη προτεραιότητα στην εκπαίδευση και κατάρτιση από τις δημόσιες πολιτικές εξασφαλίζοντας ότι όλοι έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν πλήρως τις δυνατότητές του/της. Με απόλυτους όρους αυτό σημαίνει τους αυξανόμενους προϋπολογισμούς για την εκπαίδευση, αλλά και επαρκή νομοθεσία που επιτρέπει στα άτομα για να εκπαιδεύονται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους (π.χ. υποστήριξη στα σχέδια ισόβιας εκπαίδευσης, ευελιξία στις εκπαιδευτικές άδειες sabbaticals κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας κάποιου, υποχρέωση για τους εργοδότες να παρέχουν ή να επιτρέπουν την πληρωμένη εκπαίδευση)
- Ότι οι δημόσιες αρχές να υποστηρίζουν ενεργά τους άνεργους ανθρώπους σε ατομική βάση, παρέχοντας βοήθεια στην εύρεση δραστηριότητας (απασχόλησης, κατάρτισης, κ.λπ...) που ταιριάζει με τις φιλοδοξίες και τις ανάγκες τους και τους επιτρέπει να συμβάλουν στη δημιουργία αξίας για την κοινωνία. Αυτό συνεπάγεται τα κατάλληλα επίπεδα προσωπικού και οικονομικών μέσων που επιτρέπουν αυτήν την προσωπική βοήθεια.
- Ότι ένας βασικός μισθός να εφαρμόζεται σε κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέποντας τις διαφορές, π.χ. ανά τομέα ή γεωγραφική βάση.
- Τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια Εργαζομένων πρέπει να έχουν διευρυμένες ειδικότητες Όπως υποστηρίζει το ETUC.
- Ότι η επιβολή του εργατικού δικαίου δνα έχει αυξανόμενη προτεραιότητα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι η μαύρη εργασία αγοράς - επάνω στην οποία διάφοροι τομείς έχουν βασιστεί βαριά π.χ. στην φροντίδα για τους ηλικιωμένους να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά, εστιάζοντας στους παράνομους εργοδότες που πρέπει να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τα δικαιώματα εργασίας των υπαλλήλων τους. Αυτό συγκεκριμένα σημαίνει ότι οι ικανοποιητικοί ανθρώπινοι και υλικοί πόροι πρέπει να διατεθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματικός έλεγχος
- Υποστηρίζουμε το αποκλεισμό επιχειρήσεων από τη δημόσια υποστήριξη σε περιπτώσεις παραβιάσεων της ισότητας φύλων ή του εργατικού δικαίου.

Φορολογία και πράσινες επιχορηγήσεις

Οι φόροι και η πολιτική επιχορηγήσεων να συμβάλλουν σε μια κοινωνικά και περιβαλλοντικά δίκαιη οικονομία. Η φορολογία έχει τρεις κύριες λειτουργίες στην οικονομία: οι φόροι παράγουν τα εισοδήματα για τα δημόσια παρεχόμενα αγαθά και τις υπηρεσίες, είναι μέσα να ανακατανεμηθεί το εισόδημα και ο πλούτος μεταξύ των ατόμων και των περιοχών και είναι μια μέθοδος για να ρυθμιστούν οι οικονομικές δραστηριότητες για να υποκινήσουν εκείνες τις δραστηριότητες που είναι ευεργετικές κοινό στον καλό και μειώνουν τα ανεπιθύμητα αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, στον κλιματικό αγώνα, οι φόροι, οι δαπάνες και το εμπόριο εκπομπών είναι τα όργανα που μπορούν να ενθαρρύνουν μια αποδοτική κατανομή των πόρων.
Οι φόροι και οι επιχορηγήσεις πρέπει να είναι διαφανείς, δίκαιοι και εύκολο να διανεμηθούν. Η πράσινη κοινωνικο-οικολογική φορολογική μεταρρύθμιση μετατοπίζει

την ισορροπία από την εργασία προς την χρήση των πεπερασμένων φυσικών πόρων και προς μια μεγαλύτερη φορολογία του κεφαλαίου. Δεν είναι αποδεκτό ότι η εργασία ως παράγοντας παραγωγής να είναι φορολογημένη υψηλότερα από το κεφάλαιο.
Στην πάταξη της φοροδιαφυγής και της απάτης πρέπει να δοθεί ισχυρότερη προτεραιότητα ως εκ τούτου επαρκείς πόροι πρέπει να παρασχεθούν.

Προτείνουμε:
Οικολογικοί φόροι και οικο-επιδόματα:
Οι οικολογικοί φόροι και τα οικο-επιδόματα επιφέρουν μια βιώσιμη οικονομία μέσω της προώθησης των φιλικών προς το περιβάλλον προϊόντων και των υπηρεσιών. Οι πράσινες επιλογές πρέπει να ενθαρρυνθούν οικονομικά αντί να τιμωρούνται. Από αυτή την άποψη, οι φόροι του CO2 και ενέργειας πρέπει να είναι ένα κεντρικό στοιχείο της φορολογικής πολιτικής, όχι μόνο μία επιπλέον προαιρετική επιλογή σε ένα φορολογικό σύστημα που δεν λειτουργεί αυτήν την περίοδο υπέρ του περιβάλλοντος και ενάντια στην αλλαγή του κλίματος.

Εάν η ενέργεια γίνεται περισσότερο δαπανηρή, η εξοικονόμησή της γίνεται ελκυστικότερη. Οι βιώσιμες κι ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει να φορολογηθούν συγκριτικά λιγότερο από την μη- ανανεώσιμη ενέργεια. Παραδείγματος χάριν, ο τομέας της αεροπλοΐας δεν μπορεί πλέον να απολαύσει τα φορολογικά προνόμιά του, ενώ άλλοι τρόποι μεταφορών όπως οι σιδηρόδρομοι φορολογούνται. Στην κατοικία πρέπει να ενθαρρυνθεί η ενεργειακή αποδοτικότητα.

- **Δίκαιος και προοδευτικός φόρος εισοδήματος:**

Για τους Πράσινους, προκειμένου να εξασφαλιστεί δικαιοσύνη, ο φόρος εισοδήματος πρέπει να λάβει υπόψη όλες τις πηγές εισοδήματος. Η εισοδηματική φορολογία, υπό τον όρο σε ένα ελάχιστο κατώτατο όριο, πρέπει να είναι προοδευτική για να εξασφαλίσει ότι οι άνθρωποι συμβάλλουν σύμφωνα με τη δυνατότητά τους να πληρώσουν. Οι φορολογικές ανακουφίσεις πρέπει να είναι κοινωνικά και περιβαλλοντικά δίκαιες και να ενθαρρύνουν τη βιώσιμη επένδυση.

- **Πλήρης αγώνας στο ζήτημα των εταιρικών φόρων**

Προκειμένου να αποφευχθεί ένας καταστροφικός φορολογικός ανταγωνισμός, οι Πράσινοι είναι υπέρ ενός κοινού πλαισίου εταιρικής φορολογίας παρόμοιο με αυτόν που υπάρχει στο φόρο προστιθέμενης αξίας. Αυτό πρέπει να περιλάβει μια εναρμονισμένη φορολογική βάση καθώς επίσης και διαφοροποιημένα ελάχιστα φορολογητέα ποσοστά (δηλ. ένα σχετικά χαμηλό ελάχιστο φορολογικό ποσοστό για τα νέα κράτη μέλη κατά τη περίοδο προσαρμογής και υψηλότερο για τα παλαιά κράτη μέλη). Αυτό πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι εταιρίες συμβάλλουν το σημαντικό μέρος φορολογικών εσόδων τους σε ολόκληρη σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- **Φόροι ιδιοκτησίας ως δίκαιη συμβολή στα φορολογικά έσοδα:**

Το κεφάλαιο πρέπει να συμβάλει ένα σημαντικό μέρος στα γενικά φορολογικά έσοδα. Δεδομένου ότι οι άνισες διανομές του εισοδήματος και του κεφαλαίου αυξάνονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι φόροι ιδιοκτησίας διαδραματίζουν έναν ζωτικής σημασίας ρόλο στη μείωση αυτών των ανισοτήτων. Αυτό θα επέτρεπε στα κράτη μέλη να χρηματοδοτήσει τα αγαθά και τις υπηρεσίες δημόσιου ενδιαφέροντος ή για να μειώσει τη φορολογική επιβάρυνση στην εργασία. Στην κατανομή οι όροι, που επιβάλλουν τους φόρους ιδιοκτησίας μπορούν ακόμη και να βελτιώσουν την αποδοτικότητα των προτερημάτων όπως την ακίνητη περιουσία

- **Εισαγωγή του φόρου Tobin/Spahn:**

Η οικονομική κερδοσκοπία αντιπροσωπεύει έναν μεγάλο κίνδυνο αποσταθεροποίησης ης πραγματικής οικονομία και διευρύνει το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Ένας φόρος τύπου Tobin/Spahn στις οικονομικές συναλλαγές μπορεί να βοηθήσει να μειώσει την αστάθεια των διεθνών χρηματιστικών αγορών. Παράγει επίσης τα σημαντικά εισοδήματα βασισμένα στις συναλλαγές που εμφανίζονται κυρίως στις ιδιαίτερα αναπτυγμένες χώρες και θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για να βοηθήσει τη διεθνή αναπτυξιακή συνεργασία.

- **Εισαγωγή ενός συστήματος διαχείρησης για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου.**

Ένα cap-and-trade σύστημα μπορεί να μειώσει τις συνολικές εκπομπές άνθρακα και να βάλει μια τιμή στο CO2.

Ο Δρόμος της προόδου

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε ως ανθρωπότητα είναι τεράστιες. Δισεκατομμύρια ανθρώπων επιδιώκουν να φθάσουν στο βασικό βιοτικό επίπεδο: για να είναι σε θέση να φάνε, να έχουν πρόσβαση στο καθαρό πόσιμο νερό, να έχουν αξιοπρεπές καταφύγιο, πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και στη βασική εκπαίδευση, σε ένα ειρηνικό και υγιές περιβάλλον. Ακόμη και σε εκείνα τα μέρη του κόσμου που έχουν απολαύσει, για αιώνες ή μόνο για δεκαετίες, ένα γρηγορότερο ποσοστό οικονομικής ανάπτυξης, απαντήσεις πρέπει να βρεθούν σε σημαντικά ζητήματα: η επιταχυνόμενη υποβάθμιση του περιβάλλοντός μας και μείωση των γήινων πόρων, οι αυξανόμενες κοινωνικές ανισότητες, μια αυξανόμενη εξάρτηση στα φάρμακα, η υποβάθμιση του κοινωνικού ιστού, παραδείγματα ότι οι κοινωνίες μας δεν είναι στην υγιέστερη κατάσταση.

Τελευταίο αλλά όχι ασήμαντο, η πρόκληση της αλλαγής κλίματος απειλεί άμεσα την ίδια την επιβίωση της ανθρώπινης ζωής στον πλανήτη. ***Ενώ δεν υποτιμάμε αυτή την απειλή, βλέπουμε την πρόκληση αυτή και ως ευκαιρία.*** Ας είναι μια κλήση αφύπνισης για όλους μας και μια κρίσιμη καμπή στην ιστορία της γης. Ο χρόνος έχει έρθει να κάνει την οικονομία να δουλέψει για τους ανθρώπους - όχι μόνο για λίγους, εδώ και τώρα. –

Πρέπει να γίνει ένα όργανο για να αντιμετωπίσει επιτυχώς τις προκλήσεις, και να θέσει τις κοινωνίες μας στην πορεία μιας βιώσιμης ανάπτυξης. Η αλλαγή δεν θα γίνει από μόνη της. Θα απαιτήσει τη συμμετοχή όλων των φορέων. Οι κυβερνήσεις σε όλα τα επίπεδα, υπεύθυνες απέναντι στους πολίτες τους, πρέπει να επανακτήσουν την πρωτοβουλία, ορίζοντας νέους κανόνες για τον οικονομικό τομέα, που θέτει τους στόχους, παρέχει τα κίνητρα, επενδύει στις βασικές περιοχές όπως η εκπαίδευση και η υγεία, αλλά και που δημιουργεί τους όρους για τη δημιουργικότητα και την ευστροφία των ανθρώπων και των επιχειρήσεων για να ακμάσουν και να αναπτυχθούν. Οι επιχειρήσεις όλων των μεγεθών πρέπει επίσης να αγκαλιάσουν αυτές τις νέες προκλήσεις και να δεχτούν τους νέους κανόνες του παιχνιδιού, όχι μόνο σε τοπικό αλλά και διεθνές

επίπεδο. Πρέπει να αναγνωρίσουν ότι οι δημοκρατικές κυβερνήσεις είναι οι φύλακες του κοινού συμφέροντος. Κατόπιν πάλι, οι κυβερνήσεις πρέπει να αναγνωρίσουν ότι δεν υπάρχει κανένας τρόπος που θα αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις χωρίς αναπτυγμένες και καινοτόμες επιχειρήσεις, που αναπτύσσουν δραστηριότητες στις ανοικτές, διαφανείς και δίκαιες αγορές. Οι συνεταιρισμοί, οι ενώσεις και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις πρέπει κάπως να είναι και οι ανιχνευτές του νέου κόσμου μας και οι φύλακες των κυβερνήσεων και των επιχειρήσεων όμοιων.

Τελευταίο αλλά όχι ασήμαντο, είναι μέχρι όλους μας, ως πολίτες, ως καταναλωτές, ως σπουδαστές, ως εργαζόμενοι (που απασχολούνται ή όχι), ως επιχειρησιακά άτομα για να συμπεριφερθούμε με έναν υπεύθυνο τρόπο. Τελικά, οι προαναφερθέντες παίκτες αποτελούνται πρώτα απ' όλα από ανθρώπους είναι άνθρωποι που θα καταστήσουν το μέλλον μας δυνατό. Συχνά ακούμε ότι η ανταπόκριση στις προκλήσεις εκτός από τη βραχυπρόθεσμη μεγιστοποίηση κέρδους θα σκοτώσει απλά την οικονομία. Σε αυτούς, αποκρινόμαστε ότι με την ***μη απάντηση στης προκλήσεις η οικονομία σκοτώνει τον πλανήτη και τους κατοίκους της.***

Η ιστορία καταδεικνύει ότι οι βασικές εξελίξεις όπως η εμφάνιση των κοινωνικών δικαιωμάτων στο βιομηχανοποιημένο κόσμο δεν είναι η Νέμεση της οικονομίας αντίθετα, την έχουν ωθήσει σε νέα ύψη (αν και εις βάρος του περιβάλλοντος!) Θεωρούμε ότι η τοποθέτηση των κοινωνιών μας στην πορεία για τη βιώσιμη ανάπτυξη θα έχει μια παρόμοια επίδραση. Ήδη σήμερα, βλέπουμε τις εκατοντάδες χιλιάδες των εργασιών που δημιουργούνται στις χώρες που ήταν στην πρώτη γραμμή της πράσινης οικονομίας. Σε εκείνη την οικονομία της γνώσης και της καινοτομίας, η Ευρώπη έχει την ευκαιρία να πάρει έναν κύριο ρόλο. Δεδομένου ότι η αλλαγή κλίματος δεν περιμένει, είναι τώρα ο χρόνος να ενεργήσει.